

ČASOPIS DETÍ REEDUKAČNÉHO CENTRA V ČERENČANOCH

NÁDEJ

Číslo: 4

Školský rok
2011 / 2012

V tomto čísle nájdete:

- ŠH 2012
- Poďakovania
- Môj príchod na 3.VS
- Môj pobyt v RC
- Skvelé zážitky
- Ďakujeme
- Rozlúčka

Obsah

1. Celoslovenské športové hry dievčat 2012
2. Športové hry – rozprávanie
3. Reakcia
4. Poďakovania
5. Čo mi dalo RC Čerenčany
6. Môj príchod na 3. VS
7. Skvelé zážitky
8. Rozlúčky

Celoslovenské športové hry dievčat reedukačných centier a diagnostických centier

V dňoch 27. 5. – 30.5. 2012 sa v RC Čerenčany konal už XXXVII. ročník tohto zaujímavého podujatia.

Účasťou nás potešili žiačky a dorastenky zo všetkých kútov Slovenska: Zlaté Moravce, Lietavská Lúčka, Bačkov, Trstín, Spišský Hrhov, Čerenčany. Privítali sme aj družstvo z nemeckého Nordhausenu. Počasie nám prialo a tak sa dievčatá mohli z plných síl venovať športu. Súťažilo sa v disciplínach : žiačky - štafeta 4x60m, beh na 60 m, na 300 m, na 800 m, skok do diaľky a do výšky, vrh guľou ; dorastenky - štafeta 4x100m, beh na 100m, na 200m, na 400m, na 1500 m, skok do diaľky a do výšky a vrh guľou. Súťažilo sa aj v stolnom tenise, v hádzanej a vo volejbale.

Napriek silnej konkurencii neskromne môžeme konštatovať, že sme obstáli veľmi dobre. V celkovom hodnotení sme skončili na druhom mieste, hoci sme vo väčšine disciplín obsadili prvé miesta, ale víťazstvo nám ušlo o dva body a celkovým víťazom sa stali Zlaté Moravce. V hádzanej sa nám veľmi nedarilo, v stolnom tenise sme sa umiestnili na 3. mieste, ale zahviezdili sme vo volejbale, kde sme získali putovný pohár a naše dievčatá opäť dokázali, že vo volejbale nemajú konkurenciu.

V našom zariadení ostali aj ocenenia pre najlepšie športovkyne. Titul najlepšej volejbalistky získala Ama

Balučová a najlepšou športovkyňou sa stala Monika Sedlická, ktorá suverénne valcovala súperky v behu a vyhrala beh na 60 m, na 300 m, 1. miesto v štafete 4x60m a ešte si aj doskočila po zlato do diaľky. Máme dievčatá nielen rýchle, ale aj silné, a dôkazom je 1. miesto vo vrhu guľou, ktoré získala naša Veronika Turiničová.

Toto podujatie sa mohlo uskutočniť aj vďaka mnohým sponzorom, ktorí nás podporili finančne alebo vecne.

Touto cestou všetkým ešte raz ďakujeme a menovite si ich dovoľujeme uverejniť v našom časopise Nádej .

Športové hry 2012

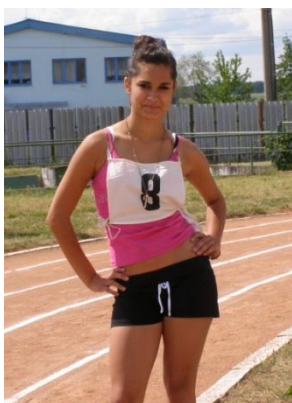
Začnem asi takto. Nebudem klamať, a tak budem písať pravdu. Dňa 27.5.2012 sa začali športové hry dievčat. Po pravde? Netešila som sa. Lebo sa konali tu, v Čerenčanoch. Na druhej strane som sa tešila, lebo mala prísť Nika a Vierka. Športové hry sa mi úplne nepáčili, ľutovala som, že som na ne šla. V jednej chvíli som bola rada, a to vtedy, keď sme

vyhrali volejbal a štafetu. Ale inak sa mi neľúbilo, pretože som sa cítila, ako keď nie sú športové hry.

*Chcem napísať odkaz jednému človeku: „Nikdy nesľubujte to, čo nedokázate dodržať, radšej povedzte iba **ĎAKUJEM**, ako niečo sľúbiť a nedodržať a ak si myslíte, že ste to dodržali, tak ste na veľkom omyle, lebo ten deň, ktorý ste povedali, že bude najlepší, bol najhorší“. A to bude asi koniec môjho príspevku, lebo nemám čo opisovať, keď sa mi nič nepáčilo. (...vlastne páčilo sa mi to, že 30.5.2012 som bola až príliš slušná a pokorná...)*

AMA A2

Tak čím začať?... Fíú, asi tým, že na športových bolo aj zle a aj dobre. Aj keď som mala trému, myslím si, že to bolo celkom fajn. Som rada, že nám ten volejbal vyšiel...Myslím, že nie som rada len ja, ale všetci, čo hrali. Tieto športové hry priniesli veľa zážitkov, aj keď som mala dni, cez ktoré som nemala dobrú náladu. A aj keď som nehrala na volejbale posledné zápasy a dosť ma to z pána Hedvigyho strany zarazilo, nevadí.

Keď myslí, že robí dobre, tak to je fajn a teším sa s ním. Nejdem vypisovať všetko, čo tam bolo, lebo by som neskončila.

Len toľko....TOTO SME TU EŠTE NEMALI...HEJ, HEJ...

Ad'ka A2

No, takže cez tieto dni, keď sa konali ŠH, sa mi celkom páčilo, lebo som ich nestrávila v škole, ale s pani sociálnou, pani Ďurišovou a s pani Sivokovou. Pomáhala som im v tom veľmi rada, že som im mohla pomôcť, tak ako som vedela. Ak som aj niečo spravila zle, alebo zapísala zle, tak sa ospravedlňujem. A ešte záver týchto ŠH sa mi nepáčil a za to sa chcem ospravedlniť pani Sivokovej a hlavne pani sociálnej. Bola to najväčšia chyba, ktorú som spravila a aj najväčšie sklamanie, nielen pre pani sociálnu, ale aj pre mňa z môjho správania. Tak to je všetko.

Julianna A2

Na športových hrách som nešportovala, ale obsluhovala. Celkom sa mi to páčilo. Chodili sme aj pozerať športovcov. Baby boli dobré a naše sa umiestnili na rôznych miestach, vyhrali aj volejbal a štafetu. Videla som aj naše bývalé baby, čo tu boli predtým. Tešilo ma, že som ich zasa videla. To bude asi všetko.

Nikola F. A2

Športové hry v Čerenčanoch

Športové hry boli skvelé. Mohli sme spoznať nové dievčatá. Najlepší šport bol volejbal. Fandili sme všetky deti a aj vychovávateľa. Ale všetky športy boli dobré. Najlepšia atlétka bola Monika Sedlická, ale všetky dievčatá sa snažili. Nám, chlapcom, nevyhovovalo spanie v škole. Bola tam zima, deky pichali a matrace smrdeli a nemohli sme spať. Bol to veľký zážitok spať v škole. Aspoň vieme, ako bolo na vojne. Najviac sa mi páčili dievčatá z Nemecka. Najkrajšia bola Nuií, Číňanka. Som rád, že som bol tu cez ŠH.

Lukáš Virág B1

No, ja začnem asi tak, že som veľmi rada, že sme vyhrali volejbal. Mala som veľkú trému, ale sme to dali. Ďakujem pánovi Hedvigymu, že som mohla hrať.

Chcem sa poďakovať pánovi riaditeľovi, že ma tu nechal, že som mohla spoznať takého dobrého človeka, ako je pán riaditeľ. Nikdy naňho nezabudnem.

Ďakujem pani Končekovej ...teta Adka, ďakujem vám, že som mohla s vami byť a že ste ma naučili

veľa, veľa vecí

a za všetko, čo ste pre nás robili. Ďakujem vám a aj ujovi Jankovi.

Pán Szajkó- ocko. Vám sa chcem ospravedlniť za to, že som vám ublížila. Mám vás rada, budete mi veľmi chýbať. Už nikdy nebudem mať takého vypoša, ako ste vy. Za všetko ďakujem.

Vaša Nika A1

Ako mi bolo na športových hrách?

Keď sme sa presťahovali do kaštiela, bolo mi tam veľmi dobre, aj sa tam dobre spalo.

V pondelok, keď sa začali športové hry, som sa pripravovala na vrh guľou. Veľmi som sa bála, že nevyhrám. Vyhrala som 1.miesto. Bola som veľmi rada, ale ma mrzí, že som nemohla skákať do piesku, lebo ma bolela hlava. Som veľmi rada, že sme vyhrali volejbal, aj keď som im tam kazila lopty, aj tak sme to dotiahli. Tieto športové hry sa mi veľmi páčili, až na jednu vec. Na hádzanú. Som spokojná so svojim družstvom, hrali veľmi dobre hádzanú.

Chcem sa im poďakovať za to, že ma v tej hádzanej nenechali samotnú. Aj keď sme prehrali, hrali sme dobre. Najviac sa mi páčil stolný tenis. Skončili sme veľmi dobre, na 3. mieste. Niektorým som sľúbila, že na budúci rok budeme mať 1. miesto v hádzanej a aj v stolnom tenise. To je asi všetko!!!

Veronika Turiničová A1

Športové hry 2012

Športové hry boli pre mňa aj zlé, aj dobré. Zle bolo, že som skoro celý rok netrénovala beh na 800 metrov. Vykašľala som sa na to a mňa to teraz veľmi mrzí. Chcela by som sa poďakovať pánovi Szajkóovi, že pri mne stál, aj keď som mu veľakrát ublížila. Chcem sa poďakovať aj tete Adke za to, že nám nechávala alebo dávala peniaze a chcela by som poďakovať pánovi Hedvigymu . „MY SME TU DOMA“.

Sklamanie: Sklamala som sa v jednom chlapcovi, ktorého som strašne ľúbila. Volá sa Miro Lisý. Sklamala som sa v ňom, lebo mi klamal do očí a ja som sa pre neho veľmi trápila. Nemala som rada, že bol veľmi žiarlivý chlapec. Priznám si chybu. Aj ja som ho sklamala. Už sa blíži koniec a ja chcem byť s ním, aby nám to vydržalo až do letných prázdnin. Dúfam, že chce byť aj on so mnou. To je asi všetko.

Zlatica A1

Športové hry – opisujú kamošky Kika P. a Babu B.

Tieto športové hry sa nám veľmi páčili. Boli sme v kaštieli a tam sa nám dobre spalo, ale aj preto, že sme vyhrali putovný pohár. Chceli by sme sa poďakovať Ame B., Veronike T. a aj Antónii B., ale aj p. Hedvigymu. Vám patrí veľká vďaka. ĎAKUJEME. Po večierke pre nás chodil p. Dr. Paľko Hedvigy. Mali sme disco párty, my dve sme netancovali, lebo sme hore- dole behali. Potom sme si opekali klobásky /srandy/. Vtedy bola najväčšia sranda ...a ešte by sme chceli poďakovať Monike S., že vyhrala toľko medailí a vydala všetko zo seba. Ďakujeme p. Szajkóovi za dobrú muziku a za to, že bol taký dobrý cez ŠH.

Midimax volejbal – Krupina

31.5.2012 sme šli do Krupiny na volejbal. Veľmi som sa tešila, lebo som vedela, že tam bude dobre. Keď sme odchádzali, boli sme ešte unavené a po ceste niektoré baby spali. Spali sme trochu aj na poli, ale to nevadí. Aspoň sme sa zúčastnili. Bolo tam veľmi dobre a robili sme randy. Povzbudzovali sme aj Krupinu. Z Krupiny boli fajnové baby, dalo sa s nimi porozprávať, boli celkom priateľské. Ako sme ich povzbudzovali, tak aj lepšie hrali. Mali sme tam aj trochu voľna. Boli sme aj v parku a tam sme robili najväčšie randy. Marika tam zabila, že je to park nie Andreja Sládkoviča, ale Patrika Andreja Sládkoviča a my sme sa začali rehoť. Aj keď sme skončili šieste, bolo v Krupine dobre. Nemôže všetko vychádzať. Cestou domov s ujom Jankom bolo tiež dobre, lebo s nami srandoval. Chcela by som poďakovať p. Hedvigymu a ujovi Jankovi, že nás tam odviezli.

Lubica Rišpánová A2

Pre moju sestričku...

Preto som nazvala Veroniku Lisyovú Vejku, lebo si s ňou najviac rozumiem a mám ju rada. Veľa sme spolu zažili a nikdy na ňu nezabudnem. Je to najlepšie dievča, ktoré som tu spoznala. Učila som ju hrať volejbal, podávať, skoro ma šľak trafil, ale o pár mesiacov už vedela aspoň niečo, niečo sa naučila.

Mám ťa rada, Masliak!

Pre Vejku zo srdca Tonka Balážová

Športové hry 2012

Moje športové hry boli zložité, ale bolo mi veľmi dobre. Prvý deň sme sa sťahovali do kaštieľa, tak som mala samé ťažké pocity. Splnili sa mi však moje prania a prišla mi kamarátka Adrika, na ktorú som sa veľmi tešila. Neskôr som si našla ďalšiu kamarátku, ktorú som najprv nespoznala, ale potom som sa jej spýtala ,či je to ona. Dobre sme si pokecali

B. Souhradová A1

Cez dievčenské športové hry som bol v Čerenčanoch. Bolo nám celkom dobre, len to, že sme spali v škole! Sťahovali sme sa v sobotu, keď robila pani Ďurišová. Šli sme tam po večeri. Prvú noc sme nevedeli zaspáť. Ďalšie noci sme si už zvykli. Každý večer sme sa s chlapcami rozprávali a bola sranda. Ráno sme si spravili hygienu a čakali na učiteľa, pokiaľ po nás príde. Raňajkovali sme rôzne, lebo najprv išli dievčatá . Potom sme boli v počítačovej, len sem- tam sme sa šli pozrieť na dievčatá, ako športujú. Po obede sme šli pozrieť volejbal. Naše dievčatá vyhrali všetky zápasy a vyhrali 1. miesto . V utorok to bolo to isté. Po obede sme sa šli pozrieť, ako hrajú hádzanú. Nehrali dobre, ale dalo sa na to pozeráť. Potom bolo vyhodnotenie. Najlepšou atlétkou sa stala Monika Sedlická. Mala 3 zlaté. Potom bola malá diskotéka na rozlúčku. V stredu ešte hrali stolný tenis a poobede odišli do svojich ústavov.

My sme sa sťahovali naspäť na internát a to bol koniec športových hier. Dievčatá skončili druhé. Všetko bolo fajn, okrem tej školy, ale dalo sa to prežiť. Ja už budem končiť.

Lukáš Miko 3.VS

Dievčenské športové hry

V RC Čerenčany sa odohrali celoslovenské dievčenské hry RC – DC. Prišli sem dievky z Nemecka – z Nordhausenu. Prichádzali tiež dievčatá z rôznych centier. Na druhý deň po ich príchode bolo zahájenie športových hier. Niektorí chlapci pomáhali s úpravou antuky a podobne. Boli to: Eugen, Lukáš, Miro, Tomáš, Janko, pomáhali pánovi Hedvigymu. Pomáhali mu aj pani Ďurišová, Sivoková, sociálna, pán Csank a ostatní. Naše dievky si viedli výborne, mali druhé miesto. Najaktívnejšie z našich dievčat boli: Monika Sedlická, Veronika Turiničová. Ďalšie dievčatá pomáhali pri písaní a vyhodnocovaní. Všetci nejako pomohli s dievčenskými hrami a musím uznať, že to boli veľmi dobré športové hry, aj keď pri povzbudzovaní sme si zničili hlasivky, ale stálo to za to.

Roman Kováč 7.ZŠ

Na tieto športové hry nikdy nezabudnem, bolo to super. Hry sa začali 27. 5. a skončili 30. 5. Boli tu všelijaké ústavy: Trstín, Bačkov, Lietavská Lúčka, Spišský Hrhov, Nordhausen. Všeličo sa tu robilo: behali tu, skákali do piesku, do výšky, hrali volejbal. Boli tu veľmi pekné dievčatá a našiel som si tu aj peknú kamarátku. Mali sme aj zlý deň, lebo jeden chlapec z našej skupiny povedal jednému dievčaťu veľmi škaredé slovo. My, chlapci, sme spali na matracoch. Desiatu sme mali veľmi dobrú. My sme chodili na raňajky prví a hostia druhí.

Štefan Gaval' 7.ZŠ

Ahoj, to som zasa ja, Robko. Športové hry boli pre mňa úžasné a najlepšie. Prečo? Lebo som si získal robotu byť čašník. Ráno o siedmej boli raňajky. Bolo to super, lebo som už o 6. 15 vstával a pripravoval som sa. Prestieral som a obsluhoval som. Najprv sme sa vždy zišli s Lenkou a Nastou. Bol to pre mňa veľký strach, lebo tam boli baby z iných ústavou a tiež z nemeckého Nordhausenu. Spoznal som kopolu dobrých a sympatických ľudí. Chcel by som poďakovať Lenke a Nasti, že mi pomáhali. Hlavne by som chcel poďakovať pánu Hedvigymu, že mi umožnil robiť to, čo ma baví. Tieto dni boli pre mňa tie naj.

Robo Cibul'a 8.A

Cez športové hry sa mi tu páčilo, lebo tu boli pekné baby. Našiel som si tu aj novú kamarátku zo Zlatých Moraviec. Spali sme v škole na matracoch a pichľavých dekách. Na športových hrách sme získali druhé miesto. Vo volejbale sme vyhrali putovný pohár. Finále sme hrali so Zlatými Moravcami. Keď boli športové hry, často sme chodili na počítače.

Dominik Toráč 6.ZŠ

V piatok sme sa presťahovali do tried, kde sme spali počas športových hier. Spávali sme na matracoch, prikryli sme sa dekou, ktorá strašne škriabala. Chodili sme sa pozerat' na dievčatá, ako športujú. Mne sa to veľmi páčilo. Fandili sme hlavne našim. Varil sa aj guláš pre športovkyne s pánom Kantorom.

Nikolas Flekáč 6.ZŠ

No, začnem tak, že keď prišli z Nemecka baby, tak sme sa museli presťahovať do školy. V škole som spal na matraci s pichľavou dekou. Robili sme rajóny, keď prišli učitelia, šli sme na raňajky a dnu späť do školy. Keď začali športovať, tak sme ich boli povzbudzovať. Najradšej som povzbudzoval Moniku, ktorá vyhrala veľa disciplín. Všetci sme sa tešili. Keď sme išli na obed, tak bol výborný. Potom prišli vychovatelia a boli sme vonku.

Martin Lászlo 6.ZŠ

Týždeň pred športovými hrami sme sa všetci tešili. Išlo nám to veľmi pomaly, ale keď prišiel ten deň, tak sme boli zvedaví, aké baby sem prídu. V nedeľu do obeda prichádzali, medzi prvými prišiel Bačkov, potom Spišský Hrhov, Zlaté Moravce, Lietavská Lúčka a Nordhausen. Na druhý deň sa začalo športovanie, bežal sa beh na 300 metrov, štafeta, volejbal, skok do výšky, vrh guľou, hádzaná a ping-pong. Na tretí deň bola diskotéka, no my sme mohli byť len do štvrt' na deväť, oni sa mohli ďalej zabávať. Spávali sme v triedach na žinenkách a na prikrytie sme mali pichľavé deky.

Marek Goral 6.ZŠ

Prázdniny som prežil v RC Čerenčany, ale boli celkom dobré. Cez športové hry sme vyhrali prvé miesto vo volejbal, v behu, aj na štafete, síce sme neboli najlepší na hádzanej, ale na ostatných sme boli výborní. Bolo tu veľmi veľa dievčat, boli tu asi zo siedmich ústavov a boli tiež dobré. Cez športové hry sme spali v triedach, lebo sme museli vyprázdniť internáty a kaštieľ. V škole to bolo hrozné, lebo sme mali matrace a pichľavé deky.

Michal Lajčák 6.ZŠ

Š H 2 0 1 2...

Čo k tomuto napísať, pýtal som sa sám seba, keď som upravoval toto 4-té a zároveň posledné číslo časopisu v tomto školskom roku. Už je tu toho popísané až-až. Ved' v podstate celé číslo je o ŠH 2012, i keď popravde mi tu chýba čo-to napísané o chlapčenských. Ale hádam aj k tomu sa dostaneme.

Ďakovných rečí, písmeniiek je tu už dosť, ale predsa mi tu chýbajú slová chvály a vďaky ľuďom, ktorí neboli tak dôležití pre vás viacerých, ale pre mňa osobne znamenali počas ŠH veľa.

V prvom rade sa chcem poďakovať p. Sivokovej, p. Ďurišovej, p. Slovenčákovej za ich obetavú, namáhavú a hlavne perfektne odvedenú prácu. Bez vás, dámy, by to nebolo ono. Ak som bol občas "zlý", tak mi to prepáňte... Tu musím spomenúť aj našu Lili – Juliannu, ktorá tiež odvieďla kus perfektnej práce a bola vždy tam, kde mala byť (...alebo aj kde nemala... ☺)

Nášmu DJ-ovi Atillovi tiež patrí poďakovanie, že nás hudobne perfektne sprevádzal.

Ďalej sa chcem poďakovať aj p. Csankovi za super pomoc, či už pri rozhodovaní, resp. pripravovaní športovísk.

Nesmiem nespomenúť ani ďalších kolegov a kolegyné, či už z radov učiteľov, vychovávateľov. Všetkým patrí veľké ďakujem, že to za nás ťahali, pomáhali a boli trpezliví.

No a v neposlednom rade ďakujem chalanom, resp. pracovnej čate s názvom „Truli“... ☺ Chalani, ďakujem za všetko, a hlavne za utorkové ráno, keď ste boli fakt na správnom mieste a v správny čas...(Niektorí neviete, o čo ide???) Keď mnohí z vás v utorok ešte spali, tak chalani o 5:00 hod. už zametali, polievali, valcovali a pripravovali dráhu...)

A aby som nezabudol, tak ďakujem aj všetkým rozhodcom, personálu v kuchyni, čašník-čkam, hospodárke, zdravotnej, údržbárovi, šičkám, upratovačkám, proste všetkým, čo to tu „držali nad vodou“ a pomohli keď vedeli a aj keď nevedeli, tak sa snažili.

Na záver ďakujem aj vedeniu RC-čka a hlavne p. riaditeľovi, že nám s privretými očami toleroval malé prešľapy a kiksy.

Ešte raz vám všetkým **Ď A K U J E M !!!**

hp

ŠH 2012

Veľké *ĎAKUJEME* našim sponzorom

Touto cestou RC Čerenčany ďakuje všetkým sponzorom – firmám aj jednotlivcom - vd'aka ktorým sa mohli uskutočniť tohtoročné športové hry so všetkou dôstojnosťou a súťaziaci mohli byť patrične odmenení.

Uvedeným sponzorom ďakujeme za finančnú a vecnú podporu.

MOBILNET RS, ITRES s.r.o. RS,

KORO s.r.o.RS,

GEMERMILK s.r.o. RS,

SPOHYPO a.s Kľačany,

MÉDIA Ing. Kalina RS,

GEMERPRODUKT Valice,

INMÉDIA s.r.o. Zvolen,

MIVE Pekáreň Hnúšťa,

TAURIS CASSOVIA s.r.o. RS,

ALBEMA s.r.o. RS,

CHRIEN s.r.o. Zvolen,

Best AUTOMAX s.r.o. RS,

CZ MARKET Poltár,

RIMATEX RS,

Kvetinárstvo TINA RS,

XTILL s.r.o. Lučenec,

RISO s.r.o. RS,

JUVAMED s.r.o. RS,

OÚ Veľké Teriakovce,

POLUX mont. RS,

AVEST s.r.o. RS,

MOLIMPEX s.r.o. RS,

Patrol § Guard RS,

Dragon TAXI RS,

M.VITÉZ ELEKTRO Poltár,

ČK Servis Kissbenedek,

OÚ Hostice,

SKLO Kopec RS,

RIMI Cipó RS,

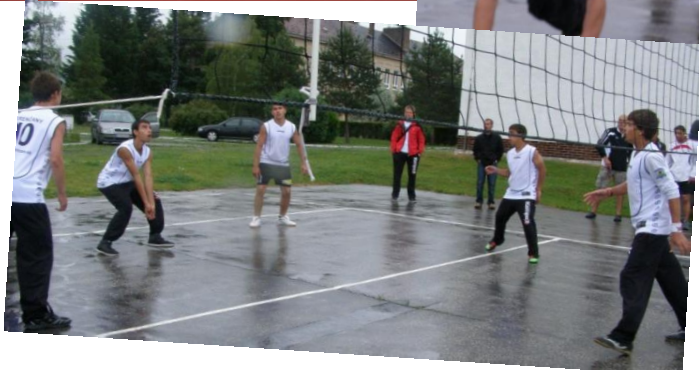
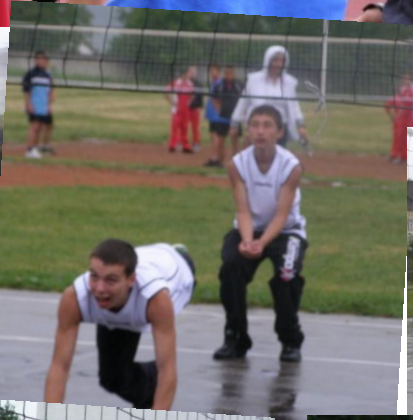
JOHNSON CONTROLS s.r.o.Lučenec,

Farský úrad Uzovská Panica,

Z. Lajgútová Bratislava,

František Auxt, poslanec BBSK

ŠPORTOVÉ HRY /Rozprávanie o tom, ako sa to stalo/

Všetko sa to začalo už veľmi dávno oznamom, že našich chlapcov a dievčatá prídu pozrieť iné kočky. Ak si myslíte, že to bude len všedná, nudná návšteva, tak ste na veľkom omyle. Mala to byť /a už aj bola/ veľmi vydarená návšteva, kde kočky okrem svojej krásy ukázali aj svoj športový talent v rôznych tradičných aj netradičných disciplínach. A viem, že by ste už chceli konečne vedieť, čo sa vlastne u nás odohralo, tak vám to prezradím, boli to predsa

Celoslovenské športové hry dievčat reedukačných a diagnostických centier.

*Ako sa pri slušnom rozprávaní patrí, tak vám ďalej porozprávam, čo sa u nás dialo, stalo a uskutočnilo. Všetko sa to tak naplno začalo jednou ešte peknou nedeľou, keď pred večerom ku nám začali prichádzať autobusy, mikrobusesy, osobné cudzie autá, a aby som nezabudla, tak aj s cudzou zahraničnou značkou. Pýtate sa akou? No predsa nemeckou, veď nás prišli pozrieť a zašportovať si aj naše nemecké kamarátky. Po nedeľňajšom večernom ubytovaní a vylosovaní jednotlivých športových čísel a dobrej večere sa dievčatá snažili zaspáť, aby načerpali dostatok síl na pondelňajšie športové zápolenie. Ako viete, keď nás čaká niečo veľmi dôležité a chceme podať výkon, tak sa nám nedá spať. A tak dievčatá spali len tak na jedno očko. V pondelok ráno všetky vstali a išli sa posilniť chutnými raňajkami a nezabudli sa ani pripraviť na **veľký beh**, ktorý bol zaradený medzi prvé disciplíny našich veľkých hier, hneď po ich otvorení, kde predviedli svoj talent aj v inej ako športovej disciplíne, a to v krásnom speve, naše dievčatá. Potom sa to už všetko začalo, trochu problémom bolo to, že sa slniečko rozhodlo, že sa skryje za oblak a treba už aj dáždika, ktorý však veľmi neprekážal v našom zápolení.*

*A konečne, aby som už prešla k tomu podstatnému, poviem vám niečo aj o **športe**. Vedeli ste, aký je zaujímavý beh na rôzne dĺžky a trate /taký 60m, 100m, 800m, 1500m a aj štafetu/, ak som niečo vynechala, tak mi to prepáčte. A určite viete, že je to úžasné kúzlo, keď pred štartom celkom /aj keď v podvedomí na to myslíte/ netušíte, že v týchto bežeckých pretekoch suverénne vyhrá naša tichá milá Monika ziskom troch zlatých medailí a ešte k tomu dievčatá pridajú zlatú štafetu. A nemali by sme zabudnúť ani na našu húževnatú Zlatku a jej bronzovú medailu. A už by som*

zabudla na zaužívané pravidlo /tak trošku v inej podobe/ - **nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa** - a tak maličké poďakovanie patrí aj našej Marike, ktorá preukázala svoju snahu a ochotu športovať.

Ale aby sa už len nebehalo, dievčatá sa rozhodli zmerať svoje sily, ako dokážu ďaleko **hodiť guľou** alebo **skočiť do piesku**. Bolo zaujímavé vidieť veľké sústredenie dievčat aby nespravili prešľap a neboli vylúčené z ďalšieho zápolenia. Všetky prejavili veľkú snahu, ale prvá môže byť iba jedna. A o to bolo krajšie, že v oboch boli prvé naše hviezdičky, a to Veronika a už aj predtým spomínaná Monika.

Aby už dievčatá nezápolili len jednotlivo, bol na rade náš obľúbený a očakávaný volejbal. Dievčatá sa rozdelili na dve skupiny družstiev, jedna odišla do Rimavskej Soboty a druhá, kde boli aj naše, ostala u nás v telocvični /ťažko nájsť vhodné slovo/, ale keď to dnes už vieme, tak „superstar“ dievčatá. Ako vieme, dievčatá podali skvelý výkon, keď porazili staršie dievčatá zo Zlatých Moraviec a pre náš dievčenský team získali ďalšiu zlatú medailu.

Avšak, keď vám tento príbeh rozprávam ja /vaša psychologička/, chcela by som poukázať na prirodzený športový talent Amy, ale čo mňa osobne veľmi prekvapilo a potešilo, bola veľká zmena našej Tonky, z ktorej sa stala hviezda. Všetci dobre vieme, aká bola, keď prišla k nám, nezodpovedná, lenivá a pozrime sa na Tonku dnes, o tom písať nebudem, každý to vie. A ešte, čo môže človeka pracujúceho v našom centre tešiť, je fakt, že hlavnými „ťahúňmi“ v športe z iných zariadení sú naše dievčatá, ktoré u nás športovali v predchádzajúcich rokoch.

Na druhý deň v utorok si slniečko už nevybralo dovolenku a bolo pekné počasie, no napriek tomu sa nám v tento deň okrem behu veľmi v športe nedarilo. Ale to nič, veď predsa vo všetkom nemôžeme byť najlepší. **Hádzanú** si ešte dotrénujeme a na rok ukážeme svoj talent. A do výšky nech si radšej skáču Nemky, veď im sa aj tak veľmi nedarilo. No napriek všetkému patrí poďakovanie Veji, Nikole, ale aj našim hádzanárkam.

V stredu prišla trochu iná disciplína, a to **stolný tenis**. Ani v hre ping - pong naše dievčatá nesklamali, Barborka získala do našej bohatej medailovej zbierky bronz. No team potiahli aj Veronika a druhá Barborka. Stolným tenisom sa tradičné športové disciplíny skončili vyhlásením celkových výsledkov.

Naše dievčatá skončili na krásnom druhom mieste, ale za to máme najúspešnejšiu športovkyňu Moniku. Všetkým dievčatám za ich všetku snahu a húževnatosť patrí veľké poďakovanie.

Ak si myslíte, že toto moje rozprávanie je už na konci, nie je to tak celkom pravda. Niekde v úvode som spomínala aj netradičné disciplíny, a tak zopár z nich uvediem. Mali sme aj team chlapcov /tzv. pracovnú čatu/, ktorá vo svojej disciplíne – upratovaní - pracou s metlou, lopatou, prenášaním športového náčinia, podávaním pitnej vody dievčatám, staraní sa o antuku, pieskovisko a telocvičňu, a aby som nezabudla, s radosťou robili spoločnosť nielen našim dievčatám, ale aj cudzím /našli si frajerky/. V konečnom dôsledku nesklamali a odvedli peknú prácu, za ktorú sa nemusia hanbiť.

Ďalej by som chcela poukázať, že okrem radosti a smiechu sa občas vyskytli aj slzičky na tvárach, hnev, zármutok, ale aj nedorozumenia. Odohrali sa aj veci a udalosti, ktoré sa nemuseli, a bude treba na ne zabudnúť a poučiť sa z nich. Nemohla som byť na diskotéke, ktorá sa uskutočnila v utorok, ale dozvedela som, že tam bolo super a tak to teraz ľutujem, že som tam nebola, ale tak mi treba, aj tento fakt patrí športovým hrám a ešte aj to, aby ste vedeli, že nie som spokojná s tým, že som sa osobne viacej neangažovala na príprave, priebehu a ukončení športových hier.

Ako pre psychologičku bolo pre mňa zaujímavé sledovať rôzne povahové črty dievčat, to, ako dokážu precítiť pocity úspechu, sklamaní, rozčarovania, výhry a prehry. Ako reagujú dievčatá, keď prídu k nám po roku alebo niekoľkých, a ešte množstvo iných zaujímavých aj menej zaujímavých udalostí, činov, emočných prejavov. Ako vidím, už sa zamotávam do myšlienok, ktoré už nesúvisia so športovými hrami, a tak končím svoje rozprávanie.

Moje poďakovanie patrí všetkým našim deťom, kolegom a prajem vám príjemné prežitie letných prázdnin.

Vaša psychologička Ivetka Čajková

Reakcia na:

„Rozprávanie o tom, ako sa to stalo“

Výstižné, trefné, pravdivé...takto som reagoval, keď som to dočítal... Veľa písmen, slov, fráz som mal na jazyku aj ja. Vo viacerých slovách, vetách som našiel sám seba, akoby som to diktoval a niekto písal za mňa.

Mojím cieľom to nie je teraz hodnotiť, len chcem na to reagovať a napísať pár slov, možno viet, ako sa to „naozaj“ stalo a zároveň sa pani psychologičke poďakovať, že tak pekne zhodnotila ŠH.

Písal sa rok 2011, október, november, už si to presne nepamätám, keď mi p.riaditeľ oznámil, že budeme organizovať ŠH dievčat. Potešil som sa, zároveň som vedel, čo nás čaká, koľko práce, koľko driny. Vedel som, že spoločnými silami to pôjde. Už v zimných mesiacoch sme začali s prípravou, s volejbalom. Postupne, ako sa začalo otepľovať, sme sa „presťahovali“ von a mali na programe atletiku a hádzanú. Popritom sme si pripravovalo areál na náš veľký deň. Skoro 8 mesiacov sme žili ŠH a len o tom sme sa rozprávali, ako to bude, ako to dopadne, ako vyhráme, ako prehráme. Denno-denno som bol bombardovaný zľava, sprava, že ako to bude, keď...ako to skončí, keď... Nemal som veľa odpovedí, len jednu a tú istú, čas a tréning ukáže.

Niektorí si to zobrali k srdcu, niektorí sa z toho smiali a boli aj takí, ktorí to brali na ľahkú váhu, proste kašľali na to. Stalo sa, že sa odflákal deň, dva, ale potom sme sa to snažili dobehnúť - opäť nie všetci. Boli dni kriku, hádok, urážania sa. Našiel sa aj deň podrazov, keď sme (ste) boli blízko víťazstva (MVL), ale ani vtedy som s tým nesekol. Nesekol som s tým, lebo som vedel, vlastne nevedel, čo ma ešte len čaká. Dni ubiehali, nervozita mala ten správny smer, my sme boli nabití energiou, či už pozitívnu alebo negatívnu, ale boli.

A je to tu: 27.5.2012 to začalo. Popravde ešte nie celkom, ale už sme sa oŕukávali, okukávali sme si súperky a boli plní očakávania, ako to dopadne.

V bežeckých disciplínach sme si počínali nad očakávania. Ani nie tak prekvapivo, ale milo, príjemne a skromne nás potešila Monika Sedlická, skrytý talent, ktorá sa veľmi nechcela počas prípravy prejaviť. Ale vyšlo to. Aj v ďalších disciplínach ma dievčatá príjemne prekvapili a počínali si nad očakávania. Všetky pretekárky podali zo seba maximum, všetky do jedného sa snažili, ale nedá mi nespomenúť, keby sa bolo počúvalo a hlavne trénovalo, mohlo to byť aj lepšie... Z loptových hier hádzaná nie je našou silnou stránkou, ale ukázalo sa, že keď potrénujeme, tak vieme zahrať na slušnej úrovni. Chválím dievčatá a hlavne p. Szajkóa a p. Chodúra za prípravu. Už sme tam nebehali ako myši po poli... ☺

Toto by hádam aj stačilo, či nie?? Jááj, skoro som zabudol, volejbal. Nóó, ten je ťahúňom, tu sa vieme vyhecovať do „beztiažového“ stavu. Adrenalínom nabité,

plné energie, síl a túžiace po víťazstve dievčatá nastúpili vo veľkom štýle. Pravdu povediac mali strach a veľký, hlavne keď videli, aké dievčatá prišli, ako hrajú, aké sú vysoké a najhoršie na tom bolo to, že to boli „naše - vaše“ bývalé spoluhráčky. Teraz bolo potrebné sa odosobniť, kamarátstva dať bokom a ísť do toho naplno. Ťažko sa počúvali slová, vety súperiek, citujem: „Celý rok som bola v telocvični, celý rok som trénovala, aby som mu dokázala, že viem hrať, a že idem vyhrať. Nie nad vami, baby, ale nad ním“... čiže mnou... Na toto poviem len toľko. Najťažší a najhorší súper je učiteľ – tréner, nikdy to nerobte, neberte si príklad od vašich bývalých spolužiakov, vyberte si seberovného súpera a tomu dokážte, kto je lepší, kto je horší. Učiteľ nikdy neprehrá a keď prehrá, tak ho teší to, že to, čo žiakovi odovzdal, tak ten to použil proti nemu... Ale dosť bolo týchto „múdrych“ rečí, veď ste sa ich napočúvali celý rok. V roku 2010 po prvom volejbalovom víťazstve som povedal:

„3x v rade vyhráme volejbalový pohár“...viacerí sa pousmiali, uškrnuli, alebo len tak pozreli.

Dňa 28.5.2012 o 20:37 hod. to prišlo...to, na čo sme čakali, stali sme, vlastne, stali ste sa víťazkami po 3x v rade (2010, 2011, 2012). Toto víťazstvo je o to krajšie, cennejšie, že sme vyhrali na domácej pôde a že sme vyhrali putovný pohár.

Čo nasledovalo potom, nejdem opisovať, to už viete. Tí, čo ste boli pri tom, ste to zažili, a tí, čo ste neboli, tak ste o tom počuli. Oslava, aká tu ešte nebola, lebo: **TOTO SME TU EŠTE NEMALI, HEJ, HEJ...**

Počul som všetko a hlavne si pamätám toto: „P. Hedvigy, na rok ho vyhráme opäť, musíme, lebo je putovný...“

Ja som povedal že do toho nejdem, prečo???

Nemám rád podrazákov, nemám rád intrigánov, nemám rád škriepky, hádky, ohováračky. Nechcem robiť veliteľa na bojisku, kde chce každý s každým bojovať. Neznášam falošných a hlavne ohováračných ľudí. Nechcem za každú cenu vyhrávať, ale ani prehrávať pre vašu sebeckosť, nezodpovednosť, neohľaduplnosť voči druhým. Vlastne ja som už vyhral, ja som za vodou, cieľ som dosiahol, samozrejme, že s vašou pomocou, za čo ešte raz **ĎAKUJEM...** Dúfam, že takto malo byť to slovo napísané, lebo jeden z vás mi to radí, že mám sa iba poďakovať ako sľubovať a nesplniť...

Tak som učinil a ak ste sa už dostali až sem, tak sa chcem všetkým ospravedlniť, ktorým som spôsobil bolesť - hlavne súperom ☺, prepáčte moje silné slová, soráč za všetko zlé ale aj dobré, ak také bolo, nejdem dávať rady do života, lebo vy to nepotrebuje, vy to zvládnete bez nás...tak nech sa páči, skúste, začnite a dokážte, že to viete, dokážte, že nás nepotrebuje, a hlavne sa skúste naučiť byť pokorní...

„Kto víťazí nad ľuďmi, je mocný. Kto víťazí nad sebou, je najmocnejší“.

Nezabudnite: Koniec je nový začiatok!!!

hp

PodĎakovania

Pomocou časopisu by som sa chcel poďakovať a zároveň rozlúčiť s týmto ústavom. Najskôr sa chcem poďakovať ujovi Jankovi, pánovi Illéšovi, pánovi riaditeľovi a všetkým dospelým. No a samozrejme nemôžem zabudnúť na moju pani triednu Sivokovú a na pani Megovú. Veľmi mi tento ústav pomohol k zmene môjho správania a v prístupe ku všetkému. Dúfam, že už do takéhoto ústavu alebo do iných centier sa viacej moja noha nedostane.

Váš Mr. Frederik György 7.ZŠ

Ja by som sa chcel poďakovať ústavu, že som sa naučil ovládať. Našiel som si tu dobrých kamarátov, napr. Roba Cibuľu. Naučil som sa tu veľa dobrých vecí. Naučil som sa hrať volejbal, čo ma veľmi teší. Týchto 22 dní si chcem užiť s kamarátmi. Som rád, že som spoznal všetkých učiteľov, boli veľmi dobrí. Ďakujem aj pani Megovej, že ma brala na brigády, aj vychovávateľom, že ma naučili veľa dobrých vecí. Ďakujem všetkým zamestnancom. Budete mi chýbať.

Lukáš Virág 7.ZŠ

Pre mňa prázdniny začali veľmi príjemne, stretol som sa s rodinou a aj s kamarátmi z Lučenca. Domov som sa dostal s Rišom, ďakujem za to mojim vychovávateľom, pani sociálnej a pánovi riaditeľovi. Veľmi rýchlo mi to prešlo, no už teraz sa teším, ako zasa pôjdem domov na letné prázdniny, a pevne dúfam, že už sa nebudem musieť sem vrátiť, hoci viem, že to záleží na mne.

Tibor Spišák 7. ZŠ

No, neviem ako mám začať, pretože každý moment mojej domácnosti bol veľmi super. O pol desiatej sme boli v jedálni s pani Sivokovou a pani Megovou, ja som šiel k pani zdravotnej pre kinedril, pretože mi v aute býva zle. A už som videl pána Haluštika, ktorý mi povedal, že idem domov – ja a Tibor. Zavolať som ho z jedálne a naša cesta sa začala. Išli sme k pani sociálnej, ale tá tam nebola, tak som sa privítal s rodinou. Tibor si zobral občiansky a šli sme domov.

Richard Gaško 7.ZŠ

Na úvod by som sa chcel poďakovať mojim vychošom, pánovi Gregorčokovi a pani Ďurišovej, že ma naučili slušnému správaniu. Tento ústav mi dal strašne veľa, aj keď som bol dvakrát doma, tak som nič nevyviedol. V tomto ústave som spoznal strašne veľa ľudí a som strašne rád, že som sa dostal práve do Čerenčian, lebo som si uvedomil, aké zlé veci som robil.

Dávid Luterán 7.ZŠ

Pod'akovania

Chcela by som pod'akovať pani Končekovej za všetko, čo ma naučila do života, budete mi chýbať. Prajem vám, aby ste mali také dievčatá, ako sme boli my. Ďakujem veľmi pekne aj pánovi Szajkóovi. Z učiteľov sa chcem pod'akovať pani Sivokovej, že ma toľko naučila do života, aj pánovi Hedvigymu. Naozaj vám patrí všetkým vďaka. Aj pani Lakatošovej.

A teraz vy, baby! Kika P. – ja by som sa ti chcela pod'akovať za všetko, čo si pre mňa urobila, a že sme sa dali dokopy ako vlastné sestričky. Veja L. – som rada, že som ťa mohla spoznať, aj v dobrom a aj v zlom, moc, moc ti ďakujem za všetko, čo si pre mňa urobila.

Veronika T.-prajem ti do života, aby si sa mala veľmi dobre a našla si takú kamošku, ako bola Monika S. Nika P.-nikdy nezabudnem na tie zážitky s tebou na MDD 2011. Zlatka R.-som rada, že sa už tak nehádame, nech sa ti splní sen, po ktorom tak túžiš. Monika S.-prajem ti do života, aby si nestratila ten svoj nádherný hlas a aby si bola so svojou rodinkou.

Pánovi riaditeľovi! Naozaj vám ďakujem pekne za všetko, čo ste pre mňa urobili.

Babu B. A1

Chcela by som sa pod'akovať p. Hedvigymu, čo všetko pre nás urobil a že nás pripravil na športové hry. P. Szajkóovi, p. Končekovej, p. Kišškovi za všetko, čo nás naučili. Ešte sa chcem pod'akovať Babu B., Veje L. za to, že sú moje najlepšie kamarátky, mám vás veľmi rada. Najmä teba, Babu, nikdy na teba nezabudnem. Rozlúčka.

Všetky baby mi budete chýbať, hlavne tie, ktoré už odchádzate. Prajem vám, aby ste sa dostali domov, a keď nie, tak aspoň do dobrého prostredia. Hlavne ty, Babu Bobákobá, aby si sa dostala do detského domova. Mám ťa veľmi rada a budeš mi veľmi chýbať, Nezabudnem na teba, si veľmi dobrá baba. Sestrička, budeš mi chýbať.

Kika Potengová A1

Pod'akovanie pánovi Paľkovi Hedvigymu

V prvom rade sa chcem poďakovať jednej osobe, ktorá mi veľmi pomohla, a to je pán Hedvigy. Prvé dni, keď tu začali športové hry, tak sa mi veľmi páčilo, že nás povzbudzoval a dával nám veľa sil, aby sme vyhrali to najhlavnejšie, a to bol volejbal. Mala som trošku trému a strach, ale spomenula som si na pána Hedvigyho a sila mi prišla hneď a dotiahli sme to do konca. Za toto si ho veľmi vážim a som mu veľmi vďačná.

Antónia Balážová A1

Na začiatok by som chcela povedať, že toto je venované osobe, na ktorej mi veľmi záleží a nevymenila by som ju za nič, ani za Maťu... No, takže sa blíži koniec školského roka a aj keď tu ostávame na budúci rok spolu, myslím, že to už bude medzi nami iné. Vlastne to už iné je...

Ja by som sa ti chcela poďakovať za všetko, čo si pre mňa dokázala urobiť, za všetky rady, ale zároveň by som ti chcela povedať aj veľké PREPÁČ... Ty vieš za čo. Myslím, že ten chlapec vôbec nestál zato, aby nám takto dokazil priateľstvo. Veľmi ľutujem tie chvíle, v ktorých som si tvrdila stále svoje. Keď som vyvolávala hádky úplne zbytočne. Pamätám si, keď nám jedna nemenovaná osoba povedala, že nám toto priateľstvo nevydrží. Ty vieš, kto to je. Myslím, že nemala pravdu. Aj keď tam bolo tých sklamaní veľa, stále nás drží pri sebe niečo. Ty si proste osoba, bez ktorej neviem byť. Možno sú to len slová, ale je to tak. Máme toho veľa spoločného. Aj keď to už nebude medzi nami také, aké bolo, som rada, že si mu dala poslednú šancu.

PS: Lúbim ťa, bábika... veľké d'akujem...

Anonym

Pod'akovanie

Ja som už v RC Čerenčany 7 mesiacov. Keď vyjdem von, tak si myslím, že sa už udržím tak, aby som nešiel do basy. Dačo ma tu naučili dospelí ľudia, aby som v živote nerobil zle. Najviac by som sa chcel poďakovať pánovi Csankovi a Halušťikovi, lebo ma veľa naučili. Som im veľmi vďačný. Chcel by som sa rozlúčiť s viacerými kamarátmi aj kamarátkami, lebo sa už možno nestretieme. Cítil som sa tu veľmi dobre. Teším sa už veľmi domov, ale na druhej strane mi bude aj smutno za kamarátmi.

Martin Horváth 6.ZŠ

Začnem asi tak, že to lúčenie bude pre mňa dosť ťažké. Dosť som sa tu toho naučil, spoznal som veľa príjemných chlapcov a dievčat. Bude mi veľmi smutno, ale fakt veľmi smutno za Marikou Ráčovou, aj keď ona si to asi vôbec nemyslí. Tiež za niektorými chlapcami. Ďakujem pánovi riaditeľovi, že pre mňa urobil to, čo urobil, že vďaka nemu teraz nie som v base. Ďakujem tiež pánovi Halušťikovi a Csankovi, viem, že aj keď veľakrát som urobil hlúposť, vždy mi chceli iba dobre. Tiež ďakujem pani Fazekašovej a všetkým učiteľom a vychovávateľom. Aj keď sme sa spolu hádali, Maťo, vždy ťa budem mať rád ako kamaráta.

Dušan Reichman 6. ZŠ

Čo mi dalo RC v Čerenčanoch

Do RC som prišiel v septembri. Odvtedy uplynul celý školský rok a pobyt v ňom na mňa pôsobil blahodarne. Prečo asi ? Tu som pochopil, že učiť sa , správať sa dá aj inak, ako som to robil ešte doma ja. Zistil som, že nie je ťažké byť usilovný žiak, byť poslušný a pracovitý aj mimo školy- na výchove. Všetko, čo som sa tu naučil, si chcem odniesť aj domov. Našiel som si tu aj niekoľko priateľov, ale aj takých, ktorých by som za kamarátov nikdy nechcel. Teší ma, že aj v škole som dosiahol dobrý prospech – lepší než doma. Aj na výchove ma pochvaľovali a nemuseli sa vychovávatelia trápiť a znervózňovať. Spravil som aj jednu vec, ktorá ma mrzí, ale chcem na ňu čo najskôr zabudnúť a vymazať z mysle.

Napriek všetkému budem na prázdniny odchádzať s pocitom, že som sa tu veľa dobrého naučil a mám z čoho čerpať v domácom prostredí. Ďakujem za to svojim vychovávateľom aj učiteľom.

B. Cipár 1.VS

Čo mi dal pobyt v RC ?

Mne dal pobyt v RC možnosť uvedomiť si, čo som robil zle. Ktovie, čo by bolo so mnou.

Som trochu rád, že som tu. V škole mám konečne trochu lepšie známky, lebo tu je povinné učiť sa. Je pravda, že rajóny mi veľmi nejdú, síce sa snažím, ale to nestačí. Pokúsim sa, aby mi to išlo lepšie, lebo keď ma chvália, mám väčšiu šancu dostať sa domov. Mojim snom je dostať sa domov navždy. Mám aj nových kamarátov, ktorých by som v Lučenci nikdy nespoznal.

Keď sa dostanem domov, tak by som prišiel pozrieť do Čerenčian nejakých žiakov. Padlo by to dobre im a aj mne. Keď sa dostanem domov, tak už viem, že sa sem nikdy nevrátim, v čo dúfam, a závisí to len a len odo mňa samého.

T. Spišák 1.VS

Beseda s drogovými závislými

Akcia bola naplánovaná v rámci drogovej prevencie a po dohode s primárom Protialkoholického oddelenia nemocnice v Rimavskej Sobote. Uskutočnila sa 14.5.2012. Na uvedené miesto sme sa presunuli autobusom. Akcia začala o 10.00 hodine. Viedol ju Dr. Strečka. Deti najprv uviedol do danej tematiky. Poukázal na problematiku závislosti od alkoholu a odvykaciu kúru abstínujúcich pacientov a problémy s tým súvisiace. Akcia pokračovala ďalej besedou s pacientmi, ktorí sú na oddelení. Tejto akcie sa zúčastnili deti z každej skupiny a to : 1.VS T.Horský, 2.VS Reichman, 3.VS Luterán, B1 Gottaš, B2 Flekáč,

A1 Turiničová a A2 Siposová. Žiaci sa zaujímali o problémy pacientov. Najaktívnejší bol Horský, Flekáč a Luterán. Akcia skončila na obed. Do RC sme sa vrátili o 13. hodine. Žiaci sa na verejnosti správali disciplinovane, nebolo ich treba upozorňovať. Dr. Strečkovi bol odovzdaný upomienkový darček, ktorý vyhotovili žiaci vo svojom voľne.

Bola to jedna z vydarených akcií. Určite sa dozvedeli mnohé veci z osudov nešťastných ľudí, ktorým musí pomáhať vždy niekto druhý, ale hlavne niekto z rodiny. Zrejme ich to naštartuje k väčšej starostlivosti o svoje zdravie a spôsob života.

*Mgr. Vladimír Chodúr
koordinátor drogovej prevencie*

Dňa 14.5.2012 sme boli s pánom Chodúrom v Rimavskej Sobote v nemocnici, kde sa liečia závislí od alkoholu. Šli tam deti z každej skupiny jeden. Z našej som šla ja. Keď sme tam šli, rozmýšľala som nad tým, akí asi budú, čo všetko pacienti stratili pre svoju závislosť. Boli tam aj dobrovoľne, niektorých tam poslala rodina, ktorá im chcela pomôcť. Na začiatku nás do problematiky uviedol pán doktor. Počúvala som všetko tak, že som si chcela z toho zobrať ponaučenie, no neviem... Postupne potom začali rozprávať o svojich problémoch a skúsenostiach s alkoholom aj pacienti. Niektorí sa pri tom aj rozplakali, iní sa s tým už vysporiadali a chcú sa napraviť. Dozvedeli sme sa veľa nových vecí o tom, aký alkohol môže byť a čo všetko môže spôsobiť. Veľmi sa mi páčilo aj to, keď sme boli s pánom Chodúrom na zmrzline. Ďakujem, že ma zobral.

Žaneta Siposová A2

NEPOSLUŠNÝ PEŤKO!!!

*Peťko zase v škole zlý bol,
rozbil v škole magnetofón.
Peťko zase frajer veľký,
pustil sa do učiteľky.
Pani učiteľka na to,
Nože, Peťko, hybaj za to.
Peťko sedí v riaditeľni
neposlušný, neposlušný.
Peťko ,čo si zase spravil!
Peťko z riaditeľne vyjde
a s plačom sa domov ryje.
Spolužiaci sa mu smejú,
Peťko chce zmenu.
Peťko tak konečne
nerobí už v škole zle.
Vidiš , Peťko, však to ide?
Áno, ide, ide, ide.
Peťko ale smutný je,
zobrali mu náušnice.
A už Peťko nerobí sa.
HA!HA!Peťko,
tak ti treba.*

PRICHÁDZA LETO K VÁM.

*Už je leto? Už je leto?
Čaká sa len na to.
Prázdniny sú pred nami
a škola je za nami.*

*V lete máme veľké teplo,
hybaj nože do vody.
Nech nás slnko neroztopí.
Vo vode si plávame a čľapkáme,
po súši slnko nás osuší.*

*Na prázdniny každý čaká,
deti aj dospelí,
nech sme všetci veselí.
Už sa blíži, už sa blíži
leto očakávané.
Deti v RC Čerenčanoch
skáču šípku na betóne.*

R. Kováč 3.VS

Môj príchod na tretiu výchovnú skupinu

Na úvod by som asi začal takto. Na začiatku školského roka som bol umiestnený na druhú výchovnú skupinu. Keďže som tu mal veľa problémov, ktoré som si prevažne spôsobil sám, pán riaditeľ sa rozhodol premiestniť ma na tretiu výchovnú skupinu, kde som bol umiestnený minulý rok.

ma chápali, vedeli mi pomôcť, keď som mal ťažké chvíle, dohovoriť mi, keď ma prepadla moja múza. Moje poďakovanie patrí tiež všetkým učiteľom a vychovávateľom. Všetkým, ktorým som nejako ublížil, sa ospravedlňujem a prosím o odpustenie.

Mám vás všetkých rád, nezabudnem na vás.
(...ani my nezabudneme... 😊)

A teraz?

Som veľmi rád, že som na tejto skupine mohol byť. Pretože sú tam dobrí vychovávateľia a chlapci, s ktorými som si omnoho viac rozumel a stále rozumiem.

Na záver by som chcel poďakovať pani Ďurišovej a pánovi Gregorčokovi, že

Váš Lukáš Karvai 3.VS

Pieseň 3-tej VS

Ref:

3-VS pre vás to tu dnes hrá.

A viac jak sa dá,
ruky hore nálada.

Pre vás sme tu len my celý čas RC
Čerenčany nie vy ste s nami,
to my sme celý čas s vami

3-VS sú chlapani ktorých si budem
brániť,
pani Veronika Ďurišová, pán Rast'o
Gregorčok
boli vždy naši vychoši.
Toto sú ľudia, ktorých nevymeníme
za nič,
za nich by sme boli ochotní sa aj
pobiť .

Oni sú tí, pri ktorých večer
zaspávame,
oni sú tí, s ktorými prežívame roky,
dni.
Viackrát to máme ťažké, nevadí,
sme pripravení poradiť si s každou
vecou, čo iných odradí.
Máme tú silu a podporu, čo nás
posilní.
Vychovávateľov, čo nám nahradia
rodiny.

Ukážu nám smer, pomôžu nám
s problémom ťažkým.

Veria nám, keď treba, za to sme im
veľmi vďační.

Ťažký život, čo nás budí ako
námesačných.

Rozdáme si posledné ako medzi
bratmi . Sme rodina s menom 3.VS,
to iste viete všetci.

Ref:

3-VS pre vás to tu dnes hrá.

A viac jak sa dá,
ruky hore nálada.

Pre vás sme tu len my celý čas RC
Čerenčany nie vy ste s nami,
to my sme celý čas s vami.

Zložil: E. Baláž pre 3.VS
a jedinečných vychošov

Cesta bez prekážok určite nikam nevedie

Život, ako taký, je obrovský dar, ale každý by ho rád dostal ako „krásny naleštený cadillac bez jedného škrabanca“. Ale to je veľmi naivná a hlúpa predstava. Dostávame „šedý trabant v základnej výbave“ a je len na každom z nás, aké „fáro“ z neho neustálym cibrením a zdokonaľovaním spravíme. Veď čo by sme nakoniec na

tom svete robili? Žili na mäkkom obláčiku, od rána do večera sa usmievali na krásnych a milých ľuďoch, papkali pečené holuby lietajúce nad nami, namiesto do práce chodili na dlhé prechádzky ružovou záhradou, životný partner by sa „vyrábal“ na mieru a deti by nám nosil bocian.....? Život nám predsa dáva šancu spoznať oveľa viac. Šancu vidieť, počuť, zažiť, skúsiť, milovať a hlavne vybrať si. Prečo odmietame prekážky, ťažké a smutné chvíle, bolesť, plač? Veď aj tieto skúsenosti nás formujú, posúvajú ďalej a robia silnejšími a životaschopnejšími bytosťami.

Ako by sme sa vedeli tešiť, keby sme nepoznali smútok, ako by nás vylicil detský smiech, keby sme nepoznali bolesť detského náreku, ako by sme vedeli rozoznať dobro, keby sme nepoznali zlo, a ako by sme dokázali nekonečne milovať a vážiť si, keby nás občas niekto nesklamal.

Škola je nádhernou etapou života, čo sa väčšinou ukáže až neskôr, a jej neopakovateľné čaro si pripomíname fotkami, vysvedčeniami, v najlepšom prípade stretávkami po X rokoch. A verte, že keď raz s niekým strávite pár rokov v jednej lavici v škole, zažijete spoločné úspechy v športe, spíte na jednej izbe, zlámete lyže na lyžiarskom zjazdovke, to nieje len tak, to sa predsa nedá zabudnúť.

No, povedzme si úprimne, nie vždy to bolo také veselé.

Už sa cítime dospelými a bohužiaľ často s najhoršími vlastnosťami „dospelákov“ vyrobíme aj najväčšie hlúposti. Spomeňme len prvé večierky a diskotéky s alkoholom, prvé čierne jazdy na otcovom aute, prvé tajné ochutnávky cigariet, v horšom prípade aj drog, prvé a hneď aj „úspešné“ milovania s rastúcim bruškom..... Koľko námahy nás stálo vymýšľanie, zatĺkanie, kombinovanie, vyhováranie doma, či v škole, hnev a strach. Pletú sa nám pod nohy celý čas. Sú úzko spojené a predsa rozdielne. Hnev môže byť veľmi intenzívny, ale väčšinou vyprchá, alebo sa aspoň zmierni. Ale strach, ten je zákerný, často silnejší než čokoľvek. Strach, ktorý nás sprevádza celý život, zo straty zamestnania, straty domova, priateľov, lásky, strach z násilia, z hlúposti ľudí, samoty, beznádeje.

Kde sme nechali bolesť? Nielen fyzickú, tá sa dá odstrániť, ale psychickú, tú v srdci, na ktorú liek neexistuje. Musíme ju pretrpieť, ochutnať ju tak ako lásku či šťastie a bojovať s ňou. Pýtate sa „prečo“? To sú chvíle, ktoré striedajú tie krásne a šťastné. Ale omyl samozrejme, že tie pocity dokonale poznáte, veď to je ten test, tá skúška z predmetu ŽIVOT. No odmenou nie je vysvedčenie či diplom, ale život, ktorý stál za to.

Životný príbeh človeka, o ktorom bude každý hovoriť, spomínať na neho a mať ho v srdci.

Veronika D.

Skvelé zážitky vďaka sponzorovi!

Tohtoročný záver školského roku bol pre nás niečím výnimočným. Spríjeme nám ho dve akcie, ktoré sa uskutočnili u nás po prvýkrát – športové hry a školský výlet. Na obidve akcie nám finančne prispela spoločnosť Johnson Controls Lučenec. Vďaka ich podpore sa mohli pretekári a rozhodcovia pred pálivým slnkom ukryť pod parádnym altánom a posediť si na pohodlných stoličkách. Ešte väčšiu radosť mali žiaci z celodenného výletu do ZOO Košice a Gombaseckej jaskyne. Pre mnohých to bola prvá návšteva takýchto zaujímavých miest. Môžeme povedať, že výlet sa nám naozaj vydaril a spomienky nám zostanú na celý život. Oživujeme a pripomíname si ich pozeraním krásnych fotografií. Ale darčekom ešte stále nie je koniec. Keďže spoločnosť Johnson Controls bola k nám mimoriadne veľkorysá, ostalo nám aj na zakúpenie počítačov, interaktívnej tabule, ktoré využijeme pri vyučovaní. Sme im veľmi vďační za všetko.

Ešte raz ďakujeme za podporu nášho ústavu.

Z našich zážitkov

Richard Gaško

V prvom rade by som sa chcel poďakovať p. Porubiakovej a jej dcére za to, že pre nás spravili toľko vecí. Nevedel som si ani predstaviť, že z RC pôjdeme až do ZOO v Košiciach a do Gombaseckej jaskyne. Tak začnem – boli dva busy – jeden mikro a jeden veľký. Cestou bola sranda. Ubiehala rýchlo, až sme došli do ZOO. To bol zážitok, nevedel som, že je to také krásne, ešte nikdy som nebol v ZOO a ani som nevedel, že sa tam dostanem. Neuveriteľné...na ruke som cítil, ako sa ma opica chytá, potom sme šli k zebre, tiež som ju chcel pohladať, ale odišla do chládku. Videl som ešte aj iné zvieratká na vlastné oči...medvede, ťavy, tulene, aj hady tam boli, aj iné zvieratká, skrátka bolo to krásne. Po ceste späť sme sa zastavili aj v Gombaseckej jaskyni, aj tá ma očarila svojou krásou. Bolo to nádherné, zostane mi to v spomienkach stále.....bol to jeden z najkrajších dní v mojom živote.

Brian Cipár

8.6.2012

ZOO Košice

Gombasecká jaskyňa

nezabudnuteľné zážitky...

...všetci sme sa tešili na školský výlet, ktorý organizovala p. Porubiaková. Skoro ráno sme sa vydali na očakávanú cestu do ZOO a Gombaseckej jaskyne. Prišli pre nás dva autobusy. Všetci sme sa usadili a hurá ...už odchádzame. Po ceste sme pozorovali prírodu, autá, všetko okolo nás. No konečne sme sa dostavili do ZOO. Zoologická bola krásna, boli tam všelijaké druhy zvierat. Ponakupovali sme si aj rôzne dobrôtky, aj na pamiatku nejaké darčeky. Po prezretí ZOO sme išli do Gombaseckej jaskyne. Jaskyňa bola moc, ale moc veľká, ale moc pekná. Všetkým sa to páčilo, videli sme všelijaké prírodné úkazy, ktoré tam vznikli....bola tam aj Snehulienka a sedem trpaslíkov. A z jaskyne sme sa už vrátili domov, do Čerenčian. Nikomu sa nechcelo, všetci sme tam chceli zostať. Cestu späť sme si spríjemnili spievaním. A tak sme rýchlo prišli do Čerenčian. Všetkým sme rozprávali zážitky z výletu.

Ďakujeme pani Porubiakovej - Hacsiovej, ktorá nás dovedla do krajiny takýchto nezabudnuteľných zážitkov. Ani si nevie predstaviť, akou obrovskou radosťou nás obdarovala. Vďaka!

Pre moju milovanú Lili

Určite sa čuduješ, že ti píšem do časopisu, ale odchádzam a potrebujem, aby si vedela, čo mám na srdci! I keď nenapíšem presne všetko, ale aspoň kus. Chcem, aby si vedela, že ťa mám moc rada! Som s tebou už druhý školský rok a strašne som si na teba zvykla. Beriem ťa ako moju sestru...Vždy, keď som potrebovala, tak si mi pomohla, aj poradila...Lili, viem, hádali sme sa a ďalšie hlúpe veci, ale to bez hádok by kamarátstvo podľa mňa neklapalo! Na tieto prázdniny sa veľmi teším, lebo buď si 100% istá, že do Veľkého Krtíša prídem a roztočíme to tak, že vo VK také rošambo ešte nebolo. Veľakrát som aj

kričala na teba, ja viem, ale ja som iba chcela, aby si sa uvedomila a dačo naučila. Lebo možno na tebe niektorým nezáleží, ale mne na tebe strašne záleží a dobre vieš, že ja ti poviem aj dobré kritiky, ale aj zlé kritiky. Mne bolo jedno, že si sa urazila, ale to bolo hlavné, že som ti povedala pravdu do očí a chcem, aby si videla život taký, aký je, a keď ťa vidím plakať, tak mi totálne puká srdce... Áno, chyby mám aj ja, ale aj ty a človek musí robiť chyby, lebo z toho sa človek učí. Ja viem, máš to ťažké, a preto sa snaž, aby si si užila ešte pár dní, a ak sa doma budeš snažiť, tak možno ťa kurátorka nechá aj doma... Ale musíš sa snažiť, no ja ťa nejdem extra poučovať, lebo ani ja taká múdra nie som...(hehe). Zapamätaj si, že ťa mám strašne rada a nikdy na teba nezabudnem, lebo na takú dievku, ako si ty, sa nedá zabudnúť.

Drž sa a nemaj ku všetkému pripomienky!!!! ☺

Pa - pa tvoja Marika (Jeny)

Pod'akovanie a rozlúčka

Toto pod'akovanie by som chcela venovať pani SIVOKOVEJ. Ďakujem vám za to, čo ste pre mňa urobili, aj keď viem, že ste sa vo mne niekedy aj sklamali, a preto týmto maličkým textom by som sa vám chcela ospravedlniť a pod'akovať za všetko . Vy ste ma naučili to, čo by ma nikde inde nenaučili. Už asi aj viete, že sa spolu nevidíme, ale aj tak v mojom srdiečku budete ako dobrý človek. Týmto listom by som sa chcela s vami rozlúčiť. Ďakujem za tie krásne chvíle s vami, že ste sa snažili za zlých dní urobiť mi náladu. Budete mi veľmi chýbať, brala som vás ako naj učiteľku z RC. Už budem pomaličky končiť.

Mám vás veľmi rada!!!

Veja L. Al

Na začiatku by som sa chcela pod'akovať pánovi Szajkóovi a tete Adke za to, čo ma tu naučili, som im veľmi

vďačná. Keď som sem prišla ako nová, tak som bola strašne grambľavá, ale už sa to zmenilo a je zo mňa niečo viac. Chcem sa ešte pod'akovať pánovi

Hedvigymu za to, že so mnou strávil ten čas a stále so mnou trénoval. Keď som chcela trénovať, vždy si našiel na mňa čas. Je to najlepší telocvikár na svete.

Chcem sa mu pod'akovať za športové hry...

Bolo mi úžasne. ĎAKUJEM! Tieto športové hry boli suprové, mohli by sa ešte zopakovať.

Som rada, že som povyhrávala toľko cien, ale najviac ma teší, že sme vyhrali putovný pohár.

Najväčšia sranda bola, keď pán Hedvigy skočil do bazéna a potom za ním my. Veľmi sa mi páčili tieto športové hry.ROZLÚČKA. Bolo mi tu veľmi dobre, nikdy v živote na tento ústav nezabudnem. Budú mi strašne chýbať všetci dospelí, ale aj kamaráti. Najviac Veronika Turiničová, Veja Lisyová, Zlatka Rézmuvesová, Nika Pustajová, Babu Bobáková a Alžbetka Horváthová. Z chlapcov mi bude chýbať najviac David Luterán – lebo ho ľúbim. Bola tu veľká sranda , hlavne s Turiničovou. Ešte nikdy som sa tak nesmiala ako s ňou!!! Budem sa doma snažiť najviac, ako sa len dá... Ale určite budem spomínať na RC Čerenčany. Myslím, že toto je ten najlepší ústav na celom

svete. Ešte raz ďakujem všetkým za všetko! Chcem sa poďakovať aj pani Fazekašovej a pánovi riaditeľovi za úplne všetko, všelilinko! Ďakujem.

Veronike Turiničovej! Veronika – sestrička moja, viem, že sme sa stále hádali, ale napriek tomu som teba mala vždy rada. Si mi ako vlastná sestra. P.S. Nikdy v živote na teba nezabudnem!!!

Dávidovi Luteránovi ! Láska moja jediná, viem, že som ti párkrát ublížila. Viem, že by som to už nespravila. Lebo ťa moocenko milujem. Poviem pravdu, ešte nikdy v živote som tak nikoho nemilovala ako teba. Budem na teba myslieť doma každý deň. Milujem ťa.

Monika Sedlická A1

Môj pobyt v RC

Ani sama neviem, ako čas ubehol, a už končím svoj štvrtý rok tu v RC. Pán a pani Chodúrovci ma mali na A2 celý čas. Každý rok som sa pozerala, ako odchádzajú a prichádzajú nové deti a teraz ten čas prišiel aj pre mňa. Bude mi to tu chýbať, pretože som mala skvelých vypošív. Pán a pani Chodúrovci to mali so mnou ťažké, správala som sa úplne hnusne, no čas a doba sa zmenili. Kúsok som sa zlepšila a v tomto roku je to už lepšie. Bude mi to tu veľmi chýbať, pretože som tu spoznala veľa ľudí, ktorí mi pomáhali a umožnili veľa vecí. Hlavne pán a pani Chodúrová sa o mňa starali, boli ako moji rodičia. Baby mi budú chýbať, hlavne Marika Ráčová, ktorú som poznala od detstva z táborov. Bola mi ako sestra. Myslela som si, že už nebudeme spolu, ale naše cesty sa opäť stretli. Amália Baluchová mi bude chýbať preto, lebo so mnou bola v Ružomberku a bola mi super kamoška...

Lenka, Ad'ka, Irma, Žana, Julka, Nast'a, Ľubka z A2 sú baby, ktoré mám rada a na ktoré nezabudnem. Zo školy som si obľúbila pána Kiššku, môj starý otec M.Ĥ.R.

Pani Porubiaková nie je zlá, len ju musím pochopiť...M.Ĥ.R... Pani Megová je super, vysvetľuje nám zo života a mám ju rada. Pani Lakatošovej ďakujem, že sa mi venovala a pomáhala mi, pani sociálnej a pani Fazekašovej, že mi pomáhali a snažili sa mi zlepšiť okolie a vybavovali mi ísť niekam inam. Chcela by som sa poďakovať aj pani psychologičke, že mi pomohla a poradila. Ďakujem. Bude mi chýbať aj Lukáš Miko, ktorého som moc ľúbila. Ďakujem Vám všetkým. Najviac mi bude chýbať pani kuchárka Lenka, ktorú mám veľmi rada, ale aj môj brat Roman, s ktorým sa budem onedlho lúčiť. To je asi všetko!

Vaša Katka Kováčová A2

JE KONIEC / pre Mariku /

Čím začať??? Asi tým, že mi tu budeš strašne chýbať. Vlastne je to slabé slovo, ale iným to už vyjadriť ani neviem. Za tých pár mesiacov, čo som tu bola, som si tu obľúbila veľa osôb, ale Ty si vždy patrila medzi osoby, ktorým som verila, ktorá ma nikdy neodpísala. Proste si úžasná dievčina a aj keď viem, že sme sa veľa hádali a aj veľakrát smiali, až mockrát. Ale vieš, čo mám najradšej na hádkach?

Udobrovanie, Nevieť ,čo ti mám napísať, mám toho tak veľa na srdci, ale nejdem to sem ani vypisovať. To je len medzi nami. Ty si mi vo veľa veciach pomohla, ale čas sa už vrátiť nedá. Keď budeš odchádzať, tak ti nechcem

vidieť slzy v očiach, lebo veľmi dobre vieš, že všetko raz skončí. Ber to z tej stránky, že ideš domov naplniť si svoje sny a užívať si život. Toto sú moje posledné riadky k tebe.

Nezabudni, vždy budeš v mojom srdci ako dievča, ktoré som mala veľmi rada.

Selena Gomez, bol pan... od Ad'ky - Endy

Ahojte !

Veľmi ďakujem, že ste boli milí. Prišla som v novembri a je mi tu dobre. Najlepšia kamarátka je Lenka, Žaneta, Marika, ale aj Dávid Kováč. Aj keď som nešla domov, tak som sa mala dobre. Sú tu dobrí vychovávatelia- pani Chodúrová a pán Chodúr . Mám ich rada. Ak odídem, budú mi chýbať vychovávatelia a aj kamaráti. Chodíme všade, aj na nákupy. Na športových hrách bolo dobre, aj som tancovala. Dievky hrali dobre volejbal, veľmi sa mi to páčilo . Ďakujem všetkým.

Irma Oračková A2

Môj pobyt v RC- Čerenčany

Ani neviem, ako mám začať, lebo mám príliš veľa toho na mojom srdci. Keď som prišla, bolo mi veľmi čudné zvykať si na nové prostredie. Pomaličky, ako ubiehali dni, bolo lepšie a lepšie. V triede mi bolo veľmi dobre, lebo som dostala dobrú pani triednu učiteľku, a tou je moja milá, výborná p. Darinka Porubiaková....Prežila som s ňou veľmi pekné chvíle, i keď som mala svoje muchy, ale to má asi každý... Ako ôsmačke sa mi učilo kus ťažšie, lebo som chodila od 1. ročníka do maďarskej školy a teraz do slovenskej, ale pán Chodúr a pani Chodúrová mi s tým pomáhali, a za to im ďakujem. Našla som si tu veľa kamarátok a kamarátov. Som rada, že som mohla spoznať nových ľudí, ktorí mi veľmi poradili, pomohli atď. Ak mám byť úprimná, minulý rok sa mi viac páčil ako tento, lebo tento rok bol napätejší, viac robili zle, veľa, veľa zlých vecí.

Chcela by som sa poďakovať p. Chodúrovi a p. Chodúrovej za všetko, čo pre mňa spravili a čo všetko ma naučili. Úprimne povedané, som rada, že som ich mala ako kmeňových...

Mala som aj ja svoje zlé dni a chovala som sa, ako sa nemá, ale mám niektoré dni, že sa viem aspoň zasmiať. Nezabudnem ani na pána Csanka a ani na uja Janka, lebo tento rok som s nimi veľmi dobre vychádzala a to som veľmi rada. Moja Julka – Liliana – Britney, na teba nikdy nezabudnem. Všetkým vám sa dohodli, a to platí. Dúfam, že sa budeš mať dobre a vydržíš ešte jeden rok, i keď ti prajem, aby si stadiaľto čím skôr vypadla, ale to si musíš povedať sama a musíš sa začať správať. Nemaj ku všetkému pripomienky, niekedy si musíš zahryznúť do jazyka a musíš si povedať, že nemaj komentár. Nebudem sa ti veľmi rozpisovať, ale drž sa, buď dobrá a predtým, ako ideš niečo robiť, porozmýšľaj. Nemysli si, že ti chcem rozkazovať, ale uveď si, že môžeš veľa získať v živote, len nerob také veci, aby si stratila ľudí, ktorých máš úprimne rada. /Andrejko/

Ad'ka - môj maličký bocianko /HEHE/ - strašne ťa mám rada, ale to vieš! K tebe iba toľko, že sa drž a buď dobrá a ani ty sa nedaj ovplyvňovať druhými, ale riad' sa podľa seba. Endy, prajem ti, aby si vydržala, aby si mohla odísť po pol roku. No ku tebe asi toľko.

A2 - moja skupina... Zažila som veľa vecí aj dobrých a aj zlých. Bude mi táto skupina chýbať, lebo som spoznala dobré dievčatá, ktoré mi dali veľa do života. Na tento ústav nikdy nezabudnem, lebo to sa mi nepodarí zabudnúť, lebo mám strašne pekné spomienky.

Vaša Marika Ráczová A2

Vystúpenie v Čerenčanoch

Moje vystúpenie bolo veľmi rýchlo zorganizované. Pán Hinka nám akciu oznámil až na poslednú chvíľu. Na vystúpenie sme sa tešili, a ja najviac! MILUJEM SPEV! Vystúpenie bolo ku Dňu matiek. Vtedy som sa nad tým zamyslela a dala som do toho všetko. Venovala som to všetkým matkám. Musím uznať, že takú príjemnú atmosféru som ešte nezažila. Pán Hinka bol veľmi milý a veľa nám pomohol. Vysvetľoval nám veľa vecí, bez ktorých by to nešlo.

Pán Hinka! ĎAKUJEME ! Zaspievali sme to tak, ako sme vedeli. Baby, podľa mňa to bolo super. Po vystúpení nám dali aj občerstvenie a my sme si na tom pochutili. Na vystúpení bolo veľmi pekne. Aby som nezabudla, toto vystúpenie som venovala mojej mame, aj keď nie sme spolu, tak som si spomenula na jej sviatok. Ved' mamu ti nevie nikto nahradiť...

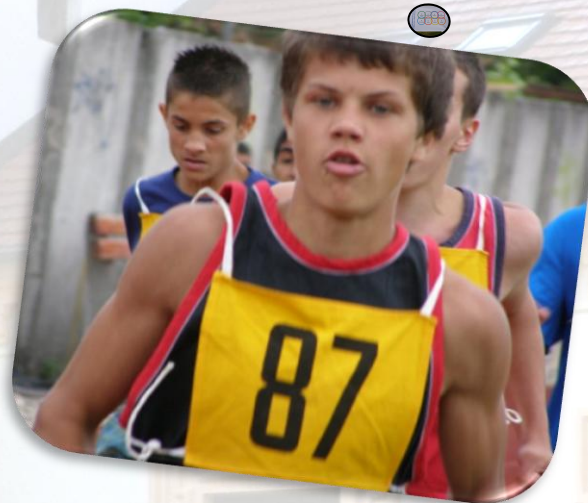
Lenka Berkyová A2

Ako som prežil prázdniny

Ja som cez prázdniny bol doma a bolo mi veľmi dobre. Keď som prišiel domov, tak sme išli do Prievidze a do Bojníc. Keď som prišiel domov, tak som šiel za starkou. Cez prázdniny som bol stále len doma a bolo mi aj smutno za ujom Jankom a za Marikou Ráčovou. Keď sme v nedeľu prišli naspäť, tak mi bolo veľmi čudne a Maja mi vravela, že sa chcela za mnou rozbehnúť a ma objasť, ale hanbila sa mojej mamy. Keď mama odchádzala, tak som si aj poplakal, a vôbec som nespál. Povedal som si, že už budem dobrý, aj som to sľúbil mojej mamine. No, a to je zážitok z mojich prázdnin.

Dávid Gottas 6. ZŠ

Redakčná rada detí:
Mária Ráczová, Tomáš Horský

Zodpovedná: PaedDr. Eva Sivoková

Členovia redakčnej rady:
Mgr. Megová, Mgr. Hedvigy,
Mgr. Valušiak, Mgr. Szajkó,
M. Chodúrová

Adresa: Reedukačné centrum Čerenčany
S. Kollára 51,
979 01 Rimavská Sobota

Dátum vydania: 22. júna 2012
Náklad: 12 kusov

Pre potreby pracovníkov a detí RC Čerenčany